Blues pro první řadu - Jarret

```
E7
Kdyby tak ten motýl
co ti hnízdí pod límcem
mohl křídla roztáhnout
vzlétnout vzhůru
vzít sebou tvůj úsměv
mohla bych si boty zout
zapálit cigaretu
A7
rozpustit si vlasy
              E7
bylo by mi líp
        F#mi     H7 E7
já už ti nepatřím

Schováváš se za puget
tváříš se ustaraně
puget zatím usychá
vadne stejně jako já
doteky tvé dlaně
nadechneš se do ticha
pak bude následovat
třítisící tři sta sedmý
stále stejný slib
já už ti nepatřím

Polož klíče na stůl
ukroj krajíc chleba
cestou můžeš dostat hlad
a co by kdyby
říkat není třeba
konečně si můžu dát
ke kávě cigaretu
rozpustit si vlasy
je mi líp
já už ti nepatřím
```